

7 x 7

לכפר - הנשיא

מזל טוב... מזל טוב

**** ימי הולדת ****

20.7. אוסי אדלשטיין
סדר בן-חיים (נכדה)
לירז זיו
(נכדה - אלמן)

21.7. עדנה קולנס
מיקי נוי
דניאל איסטון (נכד)

22.7. אחינעם סינה (נכדה)

23.7. נעה מעין
מיה בן-חנוך
ספיר בנדה
(נכד - הדר)

24.7. ישי אנגלסברג
אברי מרציאנו
(נכד - גרשמן-דויס)
יהושע בלד
(נכד - טנא)

25.7. ג'ויס אב
ליאורה עתיר
אלדד קולנס
קרין עמר
הרי ניר

26.7. ויטה מנדזיגורסקי
גיל קולנס
רננה זולטי
אלברט אליאב

**** ימי נישואין ****

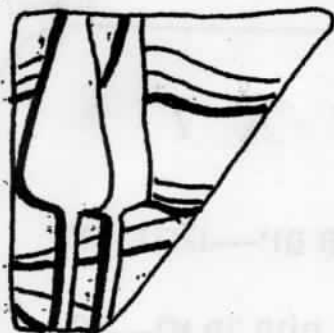
21.7. אבריל ודני סמברג

23.7. גלית ומיכה זיו

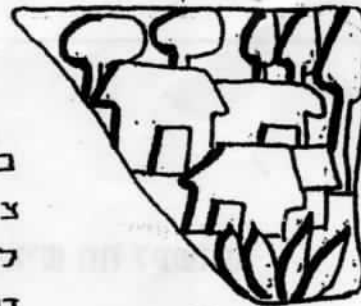
25.7. סו-אלן ועמי בן-צבי

כ' בתמוז תשמ"ד (1984) - לו סגל

מה נשמע?

בעקבות הרחבת ה'לינה הכפרית' היה צורך להרחיב גם את שטח המחיה לאורחים בחדר האוכל. לכן הועברו דלפק ה'לינה' ושולחנות הפלסטיק לחלק המזרחי, הרחב. ואיפה ישחקו מעתה התינוקות הבאים לאכול בערב? ב'פרלאמנט' הוותיקים לא נגעו....עדיין.

- * בכל 'סאגת ההעברות' שעליה נתבשרנו כתוצאה מההרחבה היה חסר לי פרט אחד. מה קורה לצדיף המשרד הנוכחי? "אמכור אותו למציע את המחיר הטוב ביותר" משיבה קורין לשאלתי בנדון, וממהרת להוסיף "זו בדיחה!"
- * 'שאלון שרית ואריק' נחל הצלחות במספר תחומים. קודם כל, אחוזי האשת-פות, 53%, הם מעל ומעבר למקובל במבצעים כגון אלה. בעיני הדבר מעיד על אכפתיות ומעורבות בסביבה, שלא שיערתי שהן קיימות. מלבד זה, אותי משמחת העובדה (שעדיין) הסביבה החברתית, החגים המשותפים, החינוך המשותף והטיפול בחולים ומבוגרים הם מקור לשביעות רצון וגאוות היחידה.
- לא מפליא שאחוז הדוגלים ב"מסלול משכורת" מתבטא בעיקר אצל גילאי 40 ומטה, שאצלם סיכויי העבודה מחוץ לקיבוץ גבוהים יותר. יחד עם זה גם חלק גדול מהוותיקים מודע לעובדה שאין להמשיך במצב הנוכחי.
- * ברוכים הבאים לכל אגפי משפחת תלם-פוטש, המתקבצים החודש מכל קצווי תבל כדי לבלות עם ההורים ואיתנו.
- * ברכות לויקטור, שזכה לאחרונה במענק אמנים מהמועצה האזורית.
- * ביום שלישי יצאה קבוצת ותיקים לתור את הגולן. שני כלי רכב יצאו כדי "לקטף ולטעם" תותים ממינים שונים (blackberries, blueberries, raspberries) - חוויה נהדרת, גם אם יקרנית מעט. המשיכו לנווה אטיב, מושב קטנטן (30 משפחות) בנוף משגע, ובתים ציוריים המזכירים את בתי ה-chalet בשווצריה. המאדחת היתה בת-דודתו של הרי ברג, שלא רק כיבדה את הקבוצה בקפה, אבל גם ליוותה אותה לאתר הסקי, וסידרה להם עליה ברכבל חינם אין כסף! מזג האוויר שיתף פעולה ברוח קלילה, והרגשנו שבי-לינו יום בחו"ל. להלן מקרב לב.

ברכות לחג המשק, ושבת שלום, אנגה

7 X 7

יום גדול!---יום הקיבוץ.

לא---לא קל היום למצוא חלוק.

כן.....וכנסנו לעידן חדש.

היום--לא טוב להיות חלש.

החלטנו שינויים?.....בואו נתקדם!

בזמן שבחברה שלנו...שומרים על השם.

היום זה היום להתחיל.....ולא לדחות.

זה יום הקיבוץ ויש מה לעשות.

גדי, שרצה להמשיך בקיבוץ קלאסי

מודה שהיום זה לא בשביל כפר הנשיא.

אז קומו!...תצטרפו אליו!

אין לדחות.....צריכים לעבוד עכשיו.

אז ביום הקיבוץ בשנה הבאה

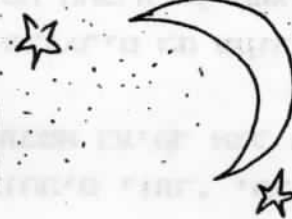
נחגוג מחדש ונזכור מה שהיה.

הלוואה...נסע

אירועי חג המשק

ה - 49

ביום שישי ה- 18.7

18:00-20:00

ארוחת ערב חגיגית בחדר האכל
ממעמים ממטבח בעל נסיון של 49 שנים.

19:00

בית קפה בסגנון כפר הנשיא במגרש החניה
פעילויות וכיבוד לילדים סביב חדר האוכל.

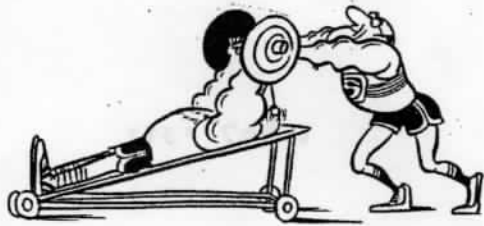
20:30

" 40 שנה לגרעין ה"
מופע רב גילי, אורקולי, ססגוני וכינלאומי באולם!

חג שמח לכל הילדים, החברים, התושבים, ההורים
וכל מי שמרגיש כפר הנשיא בנפשו!

החדר הכחול

ברוח הזכרונות של חג המשק - מי
זוכר שפעם קראו לחדר הכושר 'החדר
הכחול'? זה היה לאחר שיפוצו
ובנייתו מחדש למעשה של מה שנקרא אז
ה'פביליון' (PAVILLION) - הוסיפו
קירות מסביב לדצפה, בנו מספר
מכשירי עינויים אימתניים, וצבעו
הכל בכחול, ומאז הוא נקרא 'החדר
הכחול'...

היום ואשם הזה נשכח קצת, אבל אולי כשנכניס לשם טלויזיה, וידיאו,
(אחרי שנבנה את התקרה האקוסטית ונקנה את שני המזגנים המפוצלים)
נוכל לצפות בסרטי וידיאו כחולים להנאתנו, ובו בזמן לבצע עוד כפיפת
סמיכה בשביל הכושר (הולך ביחד, לא?)

אבל לענייננו:
בזמן האחרון מצבו של חדר הכושר הדרדר. זה נובע משתי סיבות -
(א) אין לי זמן חופשי מיותר כמו בעבר (אותו נידבתי בזמנו בין היתר
גם לטובת חדר הכושר).
(ב) חוסר אכפתיות ולא אחידות מצד כל המשתמשים במקום.

חדר הכושר שייך לכל החברה, וידוע לי על מספר קבוע פחות או יותר,
הנע בין 20 ו-30 אנשים המשתמשים והנהנים מחדר הכושר. אז איך זה
שאני היחיד שמטפל במקום כבר למעלה מ-15 שנה?! (מינוס הזמן שלא
הייתי פה). לא שלא ניסיתי למצא מחליפים. אז בסדר, ניהא, זה מה
שיש, ועם זה ננצח... כנראה שלי חשוב יותר הסדר והנקיון, אבל מה כל
כך קשה בלהחזיר ציוד למקום? או לסדר ולנקות מדי פעם?

ולתת לילדה הקטנה שלך להכנס ללא השגחה צמודה?
זה כבר מעבר להבנתי. וכנ"ל עם אורחים מבחוץ!
חבר'ה - ישנם כלליים!
הם רשומים בתוך חדר הכושר למי שמתעניין ואכפת לו. ומי שלא, כנראה
שאלו לו מה לעשות במקום. אז לפחות שלא יעשה את זה בחדר הכושר.
תודה רבה!

עד כאן ההטפה, ומכאן התאכל'ס - השבוע החלפתי מנעול.
מי שמעוניין במפתח, מוזמן לגשת אלי.
אני מזכיר: אין להכנס לחדר הכושר רטובים (או בחורף, עם בוץ).
יש להקפיד להביא מגבת, בכדי שהזיעה לא תהרוס את
הדיפודים.
אין להכניס אוכל או משקה.
להקפיד לכבות את כל מכשירי החשמל בסיום:
מאווררים, סטריאו, אורות.
נא להחזיר ציוד למקום!
נא לסדר ולנקות אם יש צורך.

אין כניסה לחדר הכושר לילדים מתחת לגיל 13.
נערים מתחת לגיל 16 חייבים בליווי מבוגר מנוסה
בעבודה בחדר הכושר.
כל מי שאינו מנוסה בעבודה בחדר הכושר חייב בליווי אדם שכן מנוסה בכך.
אין כניסה לאורחים ללא ליווי חבר'בן-משק, וזה כולל אולפן ו'בית ראשון
במודלת' (אם ועד שיימצא סידור משביע-רצון אחר).

זהו! אז בהצלחה, בהנאה ובזהירות!

נתראה בדרכים - עמוס

מה נשמע בגרעין - לפני יובל שנים

7 X 7

יוני 1947

אנו מונים כבר 39 חברים, מרביתם 'בוגרי' מחנות קפריסין, כולל שש משפחות וארבעה ילדים. מגורינו בכפר בלום בקבוצת אוהלים, בחורשה דדומה מחדר האוכל לכיוון הרפת. המשפחות גרות בצריפון ובאוהלים קטנים מדגם Bell-tent.

ליתר החברה יש כמה אוהלים מרובעים גדולים, מעודפי צבא ארה"ב. אוהלים אלו, בצבע זית (D.S.), הושרו בנוזל בשם קריאוזוט creosot למניעת רקבון ועובש. חומר זה נפלט מהבד הכהה בראשפת האשמש והחום, ועד היום הנני מרגיש בנחירי את הריח החריף הזה. (עדיין משתמשים בחומר זה לשימור עמודי טלפון ואדני רכבת מעץ.) מאחר וקשה לשבת באוהלים הריחניים הללו, הקמנו סוכת מחצלות כ"חדר שקט", ובה מת-נהלים חיי הקבוצה בערבים.

עבודתנו בכפר בלום הנה קרב אינסופי להשגת מקומות עבודה שיכשירו את החברים לות' למקצועות לקראת יציאתנו לעצמאות, שדנים בה כעת באסיפות. "המוסדות" מייעצים לנו להתאחד עם גרעין ישראלי, דבר מאד רצוי, אבל יקר-המציאות. גם הציעו לנו לתגבר קיבוצים קיימים, וביקרנו בכמה מהם: ב'חוליות' ליד כפר בלום, ובגרעין מעגן, היושב עוד ב'חצר' של המושבה כינרת. משני ביקורים אלו חזרנו בהרגשה, שכוחנו במתנינו להקים קיבוץ חדש לבד, בהתחשב בעובדה שיותר מ-50 איש ואשה עדיין נמצאים ב'צינור' (pipeline) בקפריסין, כלב-ים או עדיין באירופה.

להכרת הסביבה, שפשוט מקסימה, ערכנו טיולים בשבתות. באחד מהם, למקורות הירדן בתל-אל-קאדי, אימתנו גם את האימרה 'מים גנובים ימתקו', כשבדרך חזרה עברנו ליד מטעי קיבוץ דפנה, ושעמנו מהתפוחים שגדלו שם. פשוט 'דלישס'!

בטיול אחר, שהתחיל טוב, היתה לנו חוויה לא נעימה. יצאנו בבוקר לכיוון הכביש, דרך בריכות הדגים. חצינו את הביצה בחליצת נעליים, והגענו ל'קדנטיין' (תחנת ההסגר לבעלי-חי). משם עלינו ישר לכיוון מנרה, בה התרשמנו מאד מהנוף, ועוד יותר מהעובדה שהז'נדרמים (שוטרים) הלבנוניים הסתובבו בחדר האוכל, שהיה כמה מטרים מהכביש בשטח לבנון. משם עברנו דרך מצודת הצלבנים בחונין (כיום מרגליות) למשגב עם, בו רקדנו במקום המפגש של שלוש מדינות - וירדנו לכפר גלעדי. בדרכנו הביתה היה עלינו לחצות את חלסה, (הכפר הערבי הגדול) בה נתקלנו בקבוצת צעירים שניסו להתנפל כבנות שבחבורה, שהיו לבושות בחולצות עם חצי שרוול וכמכנסי חאקי קצרים עם גומי, כמנהג הקיבוץ-ניקיות אז. לצורך הגנתן נתנו להן ללכת קדימה, בעת שאנו, הבחורים, חצצנו ביניהן וה'שבאב'. את העיר עברנו במהירות, לא בריצה ממש אבל במה שמכונה בצבא הבריטי "quick march" (הליכה מהירה). הצלחנו במשימה, והגענו ללא פגע הביתה, דרך הכביש לעמיר, שהיה סלול, כמו כל הכבישים אז, עם שני פסי אספלט במרכז, ברוחב גלגלי מכונית, וגם 'חלונות' במרחקים קצובים, שאפשרו למכוניות לעבור אחת את השניה מבלי לדדת מן הכביש.

בעת שהיינו עסוקים בעניינינו בגליל העליון, רחוק מעין הסערה, רעשה וגעשה הארץ. בתקופה של כמה חודשים מחבלת הפלמ"ח בשלוש אניות לגירוש מעפילים ובתחנות מכ"ם (RADAR) לאורך החוף, והאצ"ל והלח"י מתקיפים בנייני משטרה, מחנות צבא, רכבות ומועדוני קצינים. בנוסף פורץ האצ"ל לכלא עכו ומשחרר מחבירים. בתגובה תולים הבריטים, תוך רבע שנה, שבעה מחברי האצ"ל ועוד שניים מתאבדים בכלא מאיזר, ובנסיון למנע חלק מהתליות, חוטף האצ"ל שני סרג'נטים כבני ערובה, שנתלים גם הם, כשהשלטון לא מבטל את גזרי הדין. בעקבות זה משתוללים חיילים בריטיים בתל-אביב, יורים לכל עבר, עם הרבה נפגעים והרוגים.

כל זה מביא למושב מיוחד של עצרת האו"ם, המחליט לשלח ועדה מיוחדת לאיזור (UNSCOP), שמתפקידה להגיש הצעות איך להרגיע את הרוחות. בחדשים שהיו כאן, התרשמו חברי הוועדה מפעילות הבריטים נגד המעפילים, בארץ ובקפריסין, ומהתנהגותם המבישה במעפילי "יציאת

אירופה" (EXODUS), שבה היו לנו שבעה חברים. פעולות אילו בוחש השפיעו בגיבוש ההצעה לחלק את פלשתינה לשתי מדינות: יהודית וערבית. דבר שכמובן לא היה לרוח ממשלת הוד מלכותו, ונדחתה על ידה על הסף. תוך זמן קצר נאלצה להודיע שהיא מסכימה לסיים את המנדט שלה על הארץ הזאת - וההמשך ידוע.

יצחק עדר

ארבעים ותשע שנים אחרי

לפני כמה ימים נתבקשתי, יחד עם שני חברים ותיקים נוספים, להרצות לחברי אולפן הקיץ, על הסיבות שהביאו אותי לתנועה חלוצית, לעליה ולחברות בחברה מיוחדת במינה - הקבוץ. בזמן שדברתי מצאתי את עצמי שואל את השאלה שהיא מעין חשבון נפש: אם ניתן היה לחזור אחורנית לרגעי ההכרעה שהם הקובעים בחיי האדם, ואם ניתן היה לחזות אז את מה שעתידי להתרחש במדינת ישראל ובתוך החברה הקבוצית, האם הייתי עושה שוב את מה שעשיתי אז או אולי עושה דבר אחר - מבכר לחיות בגולה, או אם כישראלי, מעדיף להיות אחד ה"שפויים" ולחיות בעיר? תשובתי, בלי שום הסתייגויות, היא: "הייתי עושה את אותם הדברים. עם כל האכזבות, הן בנוגע לדרכה של מדינת היהודים שלנו, והן ביחס למתרחש בחיי הקבוץ, אני שלם עם ההכרעה שהיתה אז.

הדור של הותיקים גדל בין שתי מלחמות עולם. זאת היתה תקופה של משבר כלכלי, גאות בתופעת האנטישמיות שהגיעה לשיאה בגרמניה הנאצית, וחיפוש שורשים של חלק קטן של הנוער היהודי ששאף לפתור את הבעיה היהודית ולכנות, בו זמנית, חברה צודקת יותר בחבל ארץ עזוב ומפגר. כדיעבד נראה החלום של אז כחלום באספמיה. אבל היה הנס, אם כי כמו בכל הנסים, בתשלום כבד בחיי האדם, וקמה מדינת ישראל. זו לא בדיוק המדינה שרצינו: הדמוקרטיה אינה מושרשת בנפשותיהם של רבים מתושביה, הגלות השתלטה על העשייה היומיומית - הביזנס חשוב, הבורסה ההיסטורית שולטת, והעם מכור להמורי לוטו, טוטו והבטחה שבגרוד יתעשר ויחיה באושר ובעושר כל ימי חייו. ובקבוץ - חברה אחרת שתמכה בכל תושביה, שראתה בכל עבודה ערך שווה, שנסתה לשתף את כל חבריה בהחלטות ובהכרעות - בקבוץ כמו במדינה השתלטו חוקי השוק, שהם אינם שונים מאלה שגרמו למשברים הכלכליים

← ארבעים ותשע שנים אחרי

שפקדו את כל העולם בין שתי מלחמות העולם. דגלנו בסוציאליזם שלא היה בו לא האכזריות של הקומוניזם הטוטליטרי ולא האתוס של הקפיטליזם "אני ואפסי עוד!" לא הסכלנו לחנך את בנינו לא למצוינות מתחשבת, ולא באמונה בחברה שונה וטובה יותר.

ובכל זאת היש גדול בהרבה מן האין. יש מדינה יהודית, ואין לנו אחרת. לכל יהודי המביט על מציאות הגולה ברור שהקיום שם הולך ומתערער מחמת ההתבוללות, ואם אין מדינת ישראל אין עם יהודי פרט למובלעות חרדיות פה ושם. מה שהושג בכמעט חמישים שנה לא יימחק ע"י ממשלה שלומיאלית זו או אחרת. השלום עם שכנותינו יגיע, אם כי אין איש יודע מתי ובאיזה מחיר נשלם עבורו. זו מדינה מודרנית עם כל החיוב וכל השלילה שכרוכים ביצור כזה. דורות המיסדים והבונים השאירו הרבה לאלה שבאים אחריהם. האתגר הוא גדול: לא בעליה השניה, שדגלה ב"כיבוש העבודה", ולא העליות שהגיעו עד ימינו, הצליחו להתגבר על הנגע של עבודת זרים זולה. מוטב לא להיות ככל הגויים לפחות בענין זה. ואיך ידורו יחד חובשי כיפה מכל הסוגים עם חילוניים שאף הם החלו לחפש שורשים? ובאשר לקבוץ... מי שמתהלך בתוך הקבוץ ומשווה את הקיים עם תמונות האלבום שמופיעות פעם בשנה בחג הקבוץ, לא מאמין שכל זה, "שנוי" זה, נעשה במקום שרבים וטובים קבעו שבו לא יקום ישוב. רבים, רבים מאד עזבו אותנו והעדיפו לשוב לגולה או לחיות בקלחת של הקפיטליזם הישראלי שאינו טוב יותר או אנושי יותר מן הקפיטליזם בכל מקום. לחלק של הותיקים נעלמו האמונות והערכים עם הבלורית שהיתה. הנבוא בטענות לבניהם? אבל הסך הכל, מה שלא תמיד ניתן לבטא ברווח והפסד של לבלדי הקבוץ, הסך הכל הוא מאד חיובי. לא היה מעולם ישוב יהודי כאן במקום שנקרא כפר הנשיא. חבריו סיקלו שטחים, שתלו עצים, הקימו בתים, נהלו אסיפות תוססות, וקנכו את ילדיהם לאהבת הארץ. חלק מדור המיסדים ישן שנת נצח בבית הקברות אל מול הגולן - דור של מצליחים, דור של חלמנים, דור של מאמינים, דור של מפקפקים...

אם ישאלו אותנו, את דור המיסדים, המלאכים השומרים על שערי הכניסה למקום המיועד לקבוצניקים, האם היה לנו משהו מיוחד פרט לאנגליזת המעצבנת, נשיב אחרי דיון קצר, מבלי להזדקק להצבעה בקלפי, שתמיד ידענו לצחוק. גם כשהתאבלנו על חבר שנפטר, כמעט תמיד ידענו לזכור את הקוריוז המבדח. מוטב שכך יזכרו אותנו.

מי יתן ובעוד שנה, שנת היובל לקיומנו, נחגוג כקבוץ שוקק חיים וקולט חברים חדשים, בנים חוזרים ואלה שמאסו בחיי הכרך, כלנו יחד. היחד הוא הסוד שלנו.

שבט, שלום וחג שמח

אריק ארנברג

0.01

(20) 1942

27.6.48

30.648

30.6.48

1.748

1.748

17.48

2.748

2. 7.48

 $2.7 \cdot 18$

2.7.48

2.7.48

2.7.48

3.7.48

3.743

3.7.48 - תפילה שחרית ארבעה עשרה אי"ת יאזיב
 3.7.48 - מחסן נשק עזריאל (מחלקת) - 48
 3.7.48 - מחלקת מחלקת - 50/III - קולט
 4.7.48 - מחלקת מחלקת (מחלקת) - 26.7.48 38
 5.7.48 - גבר אונד אי"ת (מחלקת) - 23.7.48

9.7.48 - נסיון פתח מחלקת מחלקת ירידן מחלקת
 9.7.48 - מחלקת מחלקת קולט
 10.7.48 - מחלקת מחלקת קולט

10.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 12.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 15.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 16.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 16.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 17.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת

17.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 18.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת

19.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 22.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 מחלקת מחלקת מחלקת

23.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 24.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת
 26.7.48 - מחלקת מחלקת מחלקת

14/7/97

לחברים שלום!

כפי שראיתם, עברנו סיבוב קלפי ראשון בענין ההסתניגויות לסעיפי ההצעה בנושא מועצת החברים, תוצאות ההצבעה פורסמו על לוח המודעות.

בשני סעיפים אין רוב מוחלט (לפחות 50%) לאף אלטרנטיבה:

1. סה"כ חברי המועצה + הקוורום הדרוש + מספר בעלי תפקידים.

2. שיטת הבחירה.

אנו נצביע בקלפי (שיתקיים ביום רביעי או חמישי השבוע) בין שתי האפשרויות

שקיבלו את מירב הקולות בסעיפים אלה.

מה בהמשך?

ביום שני הבא (21/7) תתקיים אסיפה "בעד או נגד מועצת החברים", כאשר אז כבר

תעמוד לנגד עינינו ההצעה השלמה והסופית.

ביום חמישי שלאחריו (24/7) = קלפי שבו נצביע בעד או נגד המועצה.

צילה - מזכירה

תמיר - מרכז הצוות.

נ.ב.

זאת הזדמנות טובה להודות ליעלי זיו על שהזכירה לי שהיום אנו חוגגים 208 שנים

לכיבוש ה_____

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * As you see, the kibbutz is celebrating its 49th birthday this week-end (actually a couple of weeks late, because of the Bar-Mitzvahs last week). Hard to believe that we have been in existence for nearly half a century. On the other hand, it seems to have gone by in a flash.
- * The children are having a wonderful holiday, with all sorts of attractions arranged by their very active youth-leaders. They have just completed an "English week", with young English-speaking youth leaders. I don't know how much English they actually learnt, but it was fun. They also had a "film-week" and today they are spending the day in Tel Aviv at the Luna Park.
- * The 'older chaverim' also had an outing this week - to the Golan Heights. We started off at a berry-picking farm (gooseberries, raspberries, black-currants). You had to pay for what you took home, apart from an entrance fee, but on the premises you could eat as much as you wanted. Not cheap, but for those of us who remembered rambles from their childhood, it brought back cherished memories. (Apart from the fact that some of us brought home samples to show the grandchildren, who had never seen such fruit.) We also visited a village by the name of N'veih Ativ, and were hosted by a young cousin of Harry Berg's. The scenery is unbelievable -- high up on the Hermon, with chalet-like villas surrounded by gardens with colourful flowerbeds, and fruit-trees. (The cherry season is over, unfortunately.) It really was like a day abroad.
- * And then there was the bridge. What a disaster - one of the people hurt, thank G'd not too badly, is a relative of the Ben-Chanoch family. Our Galilee choir also witnessed the thing from the distance. We don't need the Arabs, we manage to create our own incidents, thank you very much...
- * There are lots of visitors - this is the season for visits from sons and daughters of the kibbutz from near and far, with their offspring. Welcome to all - have a wonderful time.

SHABBAT SHALOM - and good health

I N G E

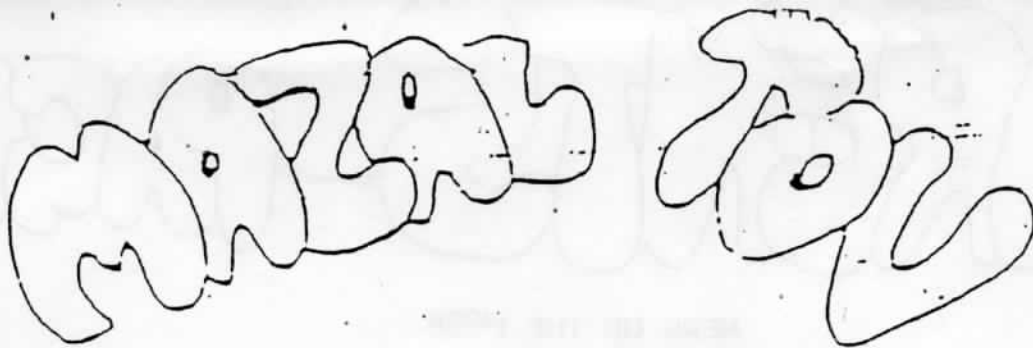
TONIGHT - 49th BIRTHDAY of K F A R H A N A S S I

The celebrations start with a Buffet Supper from 18.00
=====
in the Dining Room.

From 19.00 coffee and cake will be served on the lawn,
=====
accompanied by games and activities for the youngsters

and at 20.30 you are invited to a GRAND SHOW IN THE HALL
=====
starring actors of the highest repute (local - mainly

"GAR'IN HEY", who have been members for "only" 40 years.)

**** HAPPY BIRTHDAY ****

20.7. Ossy Edelstein
Sahar Ben-Chaim
(granddaughter)
Liraz Ziv
(Ellman - granddaughter)

21.7. Edna Collins
Micky Noy
Daniel Easton (grandson)

22.7. Achinoam Cina
(granddaughter)

23.7. Noah Ma'ayan
Maya Ben-Chanoch
Saphir Benda
(Hadar - grandson)

24.7. Yishai Engelsberg
Avri Marciano
(Gershman\Davis grandson)
Yehoshua Beller
(Tenna - grandson)

25.7. Joyce Abb
Leora Atir
Eldad Collins
Karin Amar
Harai Nir

26.7. Vita Mendzigurski
Gil Collins
R'nanah Zolti
Albert Eliav

**** HAPPY ANNIVERSARY ****

21.7. April & Dannie Samberg

23.7. Galit & Micha Ziv

25.7. Sue-Ellen & Ami Ben-Tsvi

FROM THE LAUNDRY

One of the washing-machines
is out of action, so there
may be a slight delay in
receiving your washing -
please be patient...

JAHREZEIT

20 Tammuz (1984) - Lou Segal